

Full diocesà

3 de desembre del 2017

p5 — Mn. Climent Forner presenta un nou llibre

p7 — Avui, Diumenge de la Paraula

Sant Francesc Xavier

Aquest diumenge coincideix amb la memòria de sant Francesc Xavier, de qui, l'any 2006, ja foren celebrats els cinc-cents anys de la naixença. En efecte, Francisco de Jassu y Azpilcueta havia nascut al Castell de Xavier l'any 1506 i acabà els seus dies l'any 1552, esgotat pel seu treball missioner.

Sant Francesc Xavier ha esdevingut el model més emblemàtic del zel missioner, de tal manera que, avui, continua oferint a l'Església una bella i suggeridora harmonització entre la gosadia i la prudència, entre l'acció evangelitzadora i la contemplació del misteri de Déu, que converteixen sant Francesc Xavier en un model molt actual i enormement atractiu per a tots els missioners dels nostres dies que encara treballen per comunicar «el goig de l'Evangelí» en les grans cultures de l'Orient.

Després d'estudiar a la Universitat de París —on conegué sant Ignasi de Loiola—, el jove Francesc Xavier ingressà en la incipient Companyia de Jesús i, ben aviat, fou enviat a evangelitzar territoris de l'Índia (1542) i del Japó (1549). Finalment, quan Francesc Xavier estava a punt de penetrar a la Xina, moria a l'illa de Sacian, davant mateix de les costes xineses.

La canonització d'aquest gran missioner de la Companyia de Jesús, amic i company de sant Ignasi de Loiola, tingué lloc a Roma l'any 1622 en temps del papa Gregori XV.

(Continua a la pàgina 6.)

«Estigueu atents, vetlleu. No sabeu quan vindrà el temps decisiu»

Diumenge I d'Advent / Cicle B

Lectura del llibre d'Isaïes

Vós, Senyor, sou el nostre pare, el vostre nom és, des de sempre, El-nostre-redemptor. Senyor, per què deixeu que ens desviem dels vostres camins, que els nostres cors s'obstinin a no creure en vós? Reconcilieu-vos amb nosaltres per amor dels vostres servents, per amor de les tribus que heu pres per heretat. Oh, si esquincéssiu el cel i baixéssiu, si davant vostre es fonguessin les muntanyes! Cap orella no ha sentit ni cap ull no ha vist mai un Déu, fora de vós, que salvés els qui esperen en ell. Vós veníeu a trobar els qui feien el bé i es recordaven dels vostres camins. Però ara us heu disgustat amb nosaltres, que hem pecat i ens hem rebel·lat sempre contra vós. Tots som semblants a persones impures, cap de les nostres bones obres no és més que la roba tacada d'impureses. Ens marcim tots nosaltres com la fulla caiguda i les nostres culpes se'ns emporten com el vent. No hi ha ningú que invoqui el vostre nom, que es recolzi en vós en desvetllar-se, perquè ens heu amagat la vostra mirada i ens abandoneu a les nostres culpes. Però enmig de tot, Senyor, sou el nostre pare; nosaltres som l'argila, i vós, el terrisser; tots som obra de les vostres mans.

(63, 16b-17. 19b. 64, 2b-7)

Salm responsorial

Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.

(Salm 79)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor. Sempre beneeix Déu per vosaltres, pensant en la gràcia que us ha donat en Jesucrist. De tot us ha enriquit en ell: de tot do de paraula i de coneixement. El testimoniatge que doneu de Crist s'ha refermat tant entre vosaltres que no us manca cap mena de do, mentre viviu esperant la manifestació de Jesucrist, el nostre Senyor. Ell també us mantindrà ferm fins a la fi, perquè el dia de Jesucrist, el nostre Senyor, sigueu trobats irrepreensibles. Déu és fidel, i és ell qui us ha cridat a viure en comunió amb el seu Fill Jesucrist.

(1, 3-9)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Estigueu atents, vetlleu. No sabeu quan vindrà el temps decisiu. L'home que se'n va a terres llunyanes, sortint de casa deixa els seus criats responsables de les tasques que confia a cadascun, i al porter li recomana que vetlli. Igual heu de vetllar vosaltres, perquè no sabeu quan tornarà l'amo de casa; no sabeu si vindrà al vespre, a mitjanit, al cant del gall, a la matinada. El tindreu aquí a l'hora menys pensada: mireu que no us trobi dormint. I això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu.»

(13, 33-37)

«El tindreu aquí a l'hora menys pensada: mireu que no us trobi dormint. I això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu»

Vetllar esperant el temps decisiu

Jean Hakolimana, prev.

«Al fons del santuari, amb prou feines s'hi veu una llum titubant, del lampadari que crema al costat de l'altar. vetlla sola quan l'univers s'adorm. És la metàfora de la bondat que vetlla, per absorbir els sospirs dels mortals cansats» (Lamartine, *Meditacions*). Vetllar té la triple dimensió de fidelitat a un encàrrec rebut, de disponibilitat a l'imprevist, i de generositat a favor dels altres. Aquesta és la invitació que ens se'ns fa en aquest inici de l'Advent. Som convidats a la fidelitat en la missió encomanada en aquest món. El qui vetlla se sobrepassa, no s'estalvia el sacrifici, per responsabilitat i per consideració a l'encàrrec rebut. El qui vetlla, generosament, permet el descans dels altres, assumint els costos sense gaudir dels beneficis. Per damunt de tot, el qui vetlla té la mirada fixada en allò que espera. El seu sacrifici es justifica per la transcendència d'allò que considera en joc.

Els cristians necessitem renovar contínuament el nostre compromís i la nostra fidelitat a Crist. Necessitem vetllar. Per la pregària, la caritat i una mirada de confiança, tenim la responsabilitat d'absorbir els sospirs dels nostres germans i germanes mortals cansats. En aquest món de projectes fracassats, anhels frustrats i promeses impossibles, la nostra actitud de confiança pot aportar serenitat i consol. Si mantenim la mirada fixa en Jesús, sempre tindrem quelcom per oferir al món. Tal com ho recorda sant Pau, la nostra força és proporcional al nostre arrelament en aquesta esperança que Jesús ens dona: «esperant la manifestació de Jesucrist, el nostre Senyor. Ell també us mantindrà fermes fins a la fi».

La imatge

T'ha passat una cita per haver-te adormit? Has perdut una bona oportunitat per a no ser allà? Se n'ha anat un negoci per fer tard? No dormir té els seus problemes; i uns altres, dormir quan no toca.

El seguiment de Jesucrist exigeix l'ull despert i l'orella atenta. Ell pot venir quan menys l'esperaves, pot arribar en circumstàncies imprevisibles. L'Advent ens entrena a descobrir el Senyor.

L'home adormit (1861). Carolus-Duran

Lit. hores: Setmana I

4 dilluns

—Sant Joan Damascè, doctor (ss.VII-VIII)
Isaïes 2,1-5 / Salm 21 / Mateu 8,5-11

5 dimarts

—Sant Sabas, abat (439-532)
—Sant Maür, màrtir († 283)
Isaïes 11,1-10 / Salm 71 / Lluc 10,21-24

6 dimecres

—Sant Nicolau, bisbe (ss.III-IV)
—Sant Pere Pasqual, màrtir (1227-1300)
Isaïes 25,6-10a / Salm 22 / Mateu 15,29-37

7 dijous

—Sant Ambròs, bisbe i doctor (339-397)
Isaïes 26,1-6 / Salm 117 / Mateu 7,21.24-27

8 divendres

—La Immaculada Concepció de la Mare de Déu
—Santa Ester (llibre del s.II aC)
Gènesi 3,9-15.20 / Salm 97 / Efesis 1,3-6.11-12 / Lluc 1,26-38

9 dissabte

—Santa Leocàdia, màrtir (ss.III-IV)
Isaïes 30,19-21.23-26 / Salm 146 / Mateu 9,35-10,1.6-8

10 diumenge II d'Advent / Cicle B

—Santa Eulàlia de Mèrida, verge i màrtir (ss.III-IV)
—La Mare de Déu de Loreto
—Santa Júlia (ss.III-IV)
Isaïes 40,1-5.9-11 / Salm 84 / 2 Pere 3,8-14 / Marc 1,1-8

I Jornada Mundial dels Pobres

Parròquia de Súrria / Parròquia de Berga

El dia 19 de novembre se celebrà la I Jornada Mundial dels Pobres, tal com vàreu poder llegir en la glossa del senyor bisbe de la setmana passada. A la nostra diòcesi també es va celebrar, a nivell parroquial. Publiquem la informació que ens han fet arribat dues parròquies: Súrria i Berga.

«A la **parròquia de Súrria** hem celebrat aquesta jornada prenent consciència de les pròpies pobreses; presentant-les a Déu a l'eucaristia perquè, sentint-nos més iguals, més germans, ens ajudem a superar-les i transformar-les en noves iniciatives de pau i progrés per a tots. Com diu el lema que ha presidit el mural que hem construït en el moment de l'ofertori, "Estimar és compartir". A la tarda ens hem reu-

nit de nou una setantena de persones, de procedències diverses, fins i tot de cultura i religió diferent, i visionant algunes imatges ens hem encoratjat a viure compromesos des de la senzillesa i la humilitat però en la llibertat i responsabilitat de ser creatures estimades de Déu.»

«La **parròquia de Berga** va celebrar la jornada coincidint amb el segon diumenge parroquial. Després d'esmorzar, els assistents es distribuïren per edats. Els adults van veure el curtmètratge *El circ de la papallona* i els petits van participar en jocs per aprendre el significat de "no estimem amb paraules sinó amb obres". Després van celebrar l'eucaristia, preparada amb molta cura per mitjà d'aquestes activitats.»

Recés d'Emmaús Homes

del 15 al 17 de desembre

Aquest cap de setmana s'està realitzant el Recés Emmaús Dones al Seminari de Solsona, amb la participació de quasi una trentena de caminants i una vintena de servidores.

D'aquí a quinze dies, concretament del 15 al 17 de desembre, tindrà lloc el Recés Emmaús Homes. Per tant, els interessats encara són a temps d'apuntar-s'hi a: Ventura Codina – 679 818 088 emaushomes@bisbatsolsona.cat

Recordem que aquests recessos no són uns exercicis espirituals ni un recés convencional. Estan preparats per laics, sota la supervisió d'un prevere consiliari que hi dona suport. Durant el recés hi ha xerrades, pregària, temps per compartir en grup, música i testimonis de fe de persones laiques.

La quantitat a aportar per persona és de:

Habitació individual: 120 €

Habitació doble: 100 €

Habitació lliteres: 75 €

Mn. Climent Forner celebra els 90 anys amb la presentació d'un nou llibre

Montserrat Coll

Mn. Climent Forner va complir noranta anys el 31 d'octubre, i el 12 de novembre va celebrar-ho amb els fidels de les parròquies de les quals és rector: Sant Joan de Montdarn, Serrateix i Viver. Després de pregar junts en l'eucaristia van compartir un dinar de germanor. A més a més, amb motiu dels seus noranta anys, Mn. Forner ha presentat un nou llibre, que és una miscel·lània de textos escrits entre l'any 2000 i el 2017. El llibre, que porta per títol *Del Castellot de Viver a Queralt*, va ser presentat a Navàs i a Berga, amb intervencions de l'historiador berguedà Xavier Pedrals i l'editor Jaume Huch.

A Berga es va presentar en el marc del lliurament dels IX Premis Climent Forner «El català, llengua d'acollida», acte organitzat per Òmnium Cultural i en el qual es fa un reconeixement a persones vingudes d'altres països que han adoptat la llengua catalana com a mitjà per a comunicar-se. Enguany, entre les persones guardonades n'hi havia dues de refugiades. Tant en l'acte de Navàs com en el de Berga no hi va mancar la música, amb interpretacions a càrrec de Martí Just, a Navàs, i de l'Orfeó Berguedà, a Berga, que va cantar l'«Himne de la Coronació de la Mare de Déu de Queralt».

X Jornades de Formació per a Catequistes

Unes catequistes de la parròquia de la Sagrada Família de Navàs van participar, del 17 al 19 de novembre, en les X Jornades de Formació per a Catequistes, organitzades pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC), que enguany es van celebrar a Lleida.

El lema de les jornades era «Iniciar-se en l'art de l'acompanyament» i van ser presidides pel bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez, i pel bisbe president del SIC, Mons. Sebastià Taltavull. Mons. Antoni Vadell, bisbe auxiliar de Barcelona, va ser un dels ponents de les jornades.

La participació en la missa dominical a la catedral de Lleida, presidida pel bisbe Salvador, clogué aquests dies intensos de formació, pregària i convivència. Les catequistes han destacat que van ser molt profitosos. Informa: M. Coll

La devoció del poble català a sant Francesc Xavier

Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí

Prové de la pàgina 1

Aquest fet de la seva canonització tingué un gran ressò a Catalunya, car, ben aviat, Francesc Xavier fou venerat en un dels altars de la catedral de Barcelona, tal com ho posa de manifest l'antic gravat que acompanya aquesta nota històrica.

A propòsit d'aquest ressò de les festes de canonització de Francesc Xavier, ja en el llunyà 1922, en ocasió del tercer centenari de l'efemèride, el jesuïta català Pere Blanco Trias ja observà que, molt aviat, just encetat el segle XVII, foren construïts arreu de Catalunya molts altars i capelles dedicades a la memòria de sant Francesc Xavier, en bona part com a fruit i record de les missions parroquials predicades pels jesuïtes al llarg del segle XVII i XVIII. En efecte, a les pàgines de la monografia titulada *Notes sobre la popularitat de Sant Francesc a Catalunya*, publicada a Barcelona l'any 1931, el ja esmentat pare Blanco Trias oferí un minuciós inventari de la iconografia xaveriana a casa nostra tant en la pintura i en la imatgeria barroca com en els nombrosos gravats populars.

Avui la devoció del poble català a sant Francesc Xavier es pot resseguir a través de l'estudi dels gravats popu-

lars estampats en els principals obradors tipogràfics de Catalunya (principalment a Barcelona i Girona), com, per exemple, els que foren endegats als obradors de la impremta barcelonina de Pere Lacavalleria, en la de Jaume Surià (que hi havia al carrer de la Palla), en els obradors de la vídua Verdaguer (situada al carrer Cotoners, el carrer més ignasià de Barcelona) i, sobretot, en els gravats xaverians gironins editats per les impremtes de Can Bro i Can Torres, on estamparen una extensa i variada iconografia del sant missioner jesuïta, a més de preparar les nombroses edicions de les populars novenes de la Gràcia, practicades pel poble fidel en temps d'Advent, temps d'esperança.

Centenari del naixement del P. Ireneu Segarra

El Palau de la Música Catalana va acollir el diumenge dia 19 de novembre un concert coral en homenatge al pare Ireneu Segarra amb motiu del centenari del seu naixement. Amb aquest concert, promogut per la Unió d'Antics Escolans de Montserrat (UEM) en col·laboració amb l'Orfeo Català i el Palau de la Música se suma al reconeixement de qui va ser director de l'Escolania de Montserrat durant quaranta-cinc anys, tot un referent de la pedagogia musical i mestre d'un gran nombre de músics catalans.

Ireneu Segarra (Ivars d'Urgell, 30-9-1917 - Montserrat, 19-11-2005) deixà un immens llegat i donà a l'Escolania el gran prestigi internacional de què gaudeix gràcies a una gran quantitat d'enregistraments i de gires arreu del món.

Fou un músic compromès amb la recuperació del ric patrimoni musical montserratí i català, i amb els nous llenguatges contemporanis.

La corona d'Advent

Aquest diumenge comença l'Advent. Un dels costums que ha arrelat a les llars cristianes en iniciar-se aquest temps litúrgic és fer la corona d'advent. La corona d'Advent troba les seves arrels en els costums pre-cristians dels pobles del nord, entre els segles IV i VI. En el segle XVI catòlics i protestants alemanys van començar a utilitzar aquest símbol durant l'Advent.

Aquells costums primitius contenien una llavor de veritat suprema: Jesús és la Llum que ha vingut, que és amb nosaltres i que vindrà amb glòria. Les espelmes anticipen la vinguda de la llum al Nadal: Jesucrist.

La corona és plena de símbols: la llum recorda la salvació; el

verd, la vida; la seva forma rodona, l'eternitat, etc.; és formada per quatre espelmes que s'encenen progressivament, diumenge rere diumenge, fins a arribar a la solemnitat de Nadal fent oració en família. És la memòria de les diverses etapes de la història de la salvació abans de Crist i símbol de la llum profètica que il·luminava la nit de l'espera fins a sortir el Sol de Justícia (cf. Ml 3,20; Lc 1,78).

A casa podem per fer la corona entre tota la família i aprofitar el moment per a explicar als menuts i no tan menuts que per als cristians l'Advent és la preparació de la vinguda del Fill de Déu, de la mateixa manera que els pares preparen amb dedicació i amor l'arribada d'un nou fill a la llar.

Avui, Diumenge de la Paraula

Del 27 de novembre al 3 de desembre se celebra la II Setmana de la Bíblia, que culmina avui amb el Diumenge de la Paraula, corresponent al Diumenge primer d'Advent.

La Setmana compta amb el suport de la Conferència Episcopal Tarraconense i és promoguda per l'Abadia de Montserrat, l'Associació Bíblica de Catalunya, el Centre de Pastoral Litúrgica, l'Editorial Claret i Ràdio Estel - Catalunya Cristiana.

El lema escollit per a aquesta segona edició és «La paraula de Déu és viva i eficaç» (He 4,12).

«Catalunya és un país que sempre ha considerat la Bíblia com a cosa pròpia, i volem fer créixer l'amor a la Paraula, la qual

s'ha manifestat a la humanitat sencera», afirma el biblista Dr. Armand Puig, rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià. La plasmació litúrgica d'aquesta devoció a la Paraula tindrà lloc el Diumenge de la Paraula (3 de desembre, primer diumenge d'Advent), en el qual començarà la lectura dominical de l'Evangeli segons Marc. «Serà un moment bonic per a entronitzar la Paraula en les assemblees litúrgiques de manera solemne, al començament de la celebració», afegeix el Dr. Puig.

«L'Església catòlica i les altres confessions cristianes han esdevingut prou conscients de la necessitat que la Paraula impregni tota la vida cristiana, tant comunitària com personal. La Paraula escrita o Escriptura ha de ser el nodriment de la fe, de la vida espiritual i de les opcions fetes en nom de l'Evangeli.»

Algunes situacions complexes

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El papa Francesc, al final del capítol VI de l'exhortació apostòlica *Amoris Laetitia*, tracta sobre algunes situacions matrimonials complexes: els matrimonis mixtos, els que uneixen un catòlic amb un no cristià, el bateig dels fills d'aquests matrimonis, l'experiència d'un fill amb tendència homosexual, els projectes d'equiparar les unions homosexuals amb el matrimoni i la realitat de les famílies monoparentals. Invito a tots a llegir aquests apartats (AL 247-258), penjats com sempre a la pàgina web, i en comentó algun.

El Papa constata que cada cop són més freqüents els matrimonis entre cristians de diferents confessions i també entre cristians catòlics i no cristians. El Sant Pare mira, en primer lloc, l'aspecte positiu d'aquest fet en vistes a la contribució que pot suposar per al diàleg ecumènic i per al diàleg interreligiós, respectivament. Evita parlar d'impediments, és a dir, del criteri clàssic de desaconsellar i posar dificultats a aquests tipus d'unions. Simultàniament, reconeix que cal observar la normativa vigent a l'hora de valorar el possible accés de la part cristiana no catòlica a l'eucaristia, en el cas de matrimonis mixtos. Tampoc s'oblida de les dificultats que els matrimonis amb no cristians suposen per a "la identitat cristiana de la família", per a "l'educació religiosa dels fills" i per a l'exercici del dret a la llibertat de culte per a la part cristiana en els països on no hi ha llibertat religiosa (AL 248).

El Papa té una paraula per a "les famílies que viuen l'experiència de tenir en el seu si persones amb tendències homosexuals". Qualifica aquesta situació com "gens fàcil" i, tenint-ho en compte, afirma que "desitgem, primer de tot reiterar que tota persona, independentment de la seva tendència sexual, ha de ser respectada en la seva dignitat i acollida amb respecte, procurant d'evitar tot signe de discriminació injusta, i particularment qualsevol forma

d'agressió injusta i violenta". Alhora afegeix que cal "assegurar un respectuós acompanyament, a fi que aquells que manifesten una tendència homosexual puguin comptar amb l'ajuda necessària per a comprendre i realitzar plenament la voluntat de Déu en la seva vida" (AL 250).

Em plau afirmar, en ocasió d'aquest punt de l'escrit papal, que un servidor, malgrat el que s'ha afirmat des de diverses instàncies, ni sóc homòfob, ni mai he publicat afirmacions que promouen aquesta actitud.

Comparteixo plenament la doctrina de l'Església catòlica, ben expressada en el Catecisme (CEC 2357-2359), que respecta tota persona en la seva dignitat, sigui quina sigui la seva tendència sexual i distingeix clarament entre aquest respecte invulnerable i el judici moral sobre determinats actes. M'uneixo també a l'afirmació del Sant Pare i dels pares sinodals quan diuen que "no existeix cap fonament per assimilar o establir analogies, nit tan sols remotes, entre les unions homosexuals i el disegni de Déu sobre el matrimoni i la família" (AL 251).

